

Kuinka kehittyä ratkojana?

Kaikilla meillä, joilla on jokin sellainen harastus, johon suhtaudumme suurella innostuksella ja jopa intohimolla, pyörii ainakin ajoittain ajatuksissa eräs seikka: kuinka ihmeessä voisin tulla paremmaksi siinä, mitä teen. Olipa tuo harastus sitten pöytäjäkiekko, hiphop-pipojen neulonta, mopojen ras-saaminen, tai kuten tämän palstan lukijoiden keskuudessa, sanatehtävien ratkominen. Öljy-värimaalauksesta tai mäkihypyistä puhumattakaan.

Niin, mitä pitäisi tehdä kehittyäkseen? Jos ei kokonaisvaltaisena, modernina, itseään kun-nioittavana ja itsestään ja toisista huolta pitä-vänä sosiaalisena yksilönä, niin ainakin jollakin sellaisen inhimillisen toiminnan saralla, jonka katsoo itselleen tärkeäksi.

Kaikki meistä ovat varmaan kuulleet prover-biaalisista kymmenestä tuhannesta tunnista. Se on siis se, mitä tarvitaan tullakseen shakin maailmanmestariksi, Mozartiksi tai Mika Häk-ikseksi.

Suurimmalle osalle meistä liialliset vaatimuk-set aiheuttavat kuitenkin kovasti painetta ja stressiä. Haluaisinko tosiaan ajaa Formula 1 -autoa joka toinen sunnuntai? Pystyisinkö sii-hen? Olisiko minulla aikaa ja energiaa edes yrittää? Satsata siihen, että olisin aina parem-pi kuin kaikki ne toiset kuljettajat, jotka myös ovat harjoitelleet 10 000 h, pienestä pitäen. Ja kun sitten tulee Lewis Hamilton ja Max Vers-tappen, jotka ilmoittavat heti kättelyssä, että taisivat aloittaa kartingin jo yksivuotiaana pin-nasängyssä ja että jo alle kouluikässä olivat aja-neet isoisän Bentleyllä Nürburgringin ympäri

useita tuhansia kertoja tsiljoonan kilometrin tuntivauhtia.

Uuseimmille meistä ristikkoharrastajista riittää hiljaisempi rytmi. Kynän ja kumin verkkainen liikehdintä paperilla. Vilkaistu kohti katonraja-a, unohtuneen yksityiskohdan työntyminen esiin muistin ja muistojen hämäristä. Äkillinen hy-mähdys, joka aiheutuu mielihyvystä, jonka on-nellinen oivallus tuottaa sielullemme.

Mutta niin, jos nyt kuitenkin haluamme kehit-tyä ratkojina, mitä tehdä? Siis vaikka olisimme ihan tyytyväisiä omaan "tasoomme", emmekä mitenkään pyrkisi paremmiksi ja täydellisiksi.

Sanoisin, että ainakin kahdesta asiasta voi olla hyötyä. Toinen on se, että yrittää ratkoa mah-dollisimman monenlaisia tehtäviä. Eri tekijöi-den laatimia. Meillä kaikilla on omat suosik-kimme, joista pidämme ja joiden aivoituksiin ja tyyliin olemme jossain määrin perehtyneet. Mutta paljon voi oppia sellaisilta tekijöiltä, joi-den aikaansaannokset tuntuvat meistä ou-doilta ja vaikeasti ymmärrettäviltä.

Toinen asia, joka varmasti auttaa kehittymään, on oman yleissivistyksen kohentaminen. Yksi käytännön esimerkki: Sanatehtävät ovat täyn-nä erisnimiä, tunnettujen henkilöiden etu- ja sukunimiä, paikannimiä. Järjestöjen, yritysten ja tuotteiden nimiä. Akava, Nokia, Coca-Cola.

Ota silmiesi eteen tietosanakirja tai kartta-kirja. Ala selailla. Lue lehtiä. Uutisia. Nimiä. Lisää nimiä. Ei välttämättä kymmentätuhatta tuntia, mutta edes joskus, aina silloin tällöin. Tämä on hauskaa ja kehittävää ajanvietettä.

Tutkaile Wikipediasta erilaisia luetteloita. Suo-men nykyisistä ja entisistä kunnista, intialai-sista keihäänheittäjistä, henkilöistä, joiden etunimi on Esa. Tervo, Neeraj Chopra. Tikka-nen-Keskinen-Peltonen. Rosvall-Kaartamo-Pulliainen. Saarinen-Saario-Pakarinen.

Antti Parkkinen

antti.parkkinen@ristikkoakatemia.fi

Lähetäkää ristikkoihaisia kysymyksiä ja mielipi-teitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi